

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Budaházi Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Irsevic Krisztián Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. december 9. napján kelt 3.G.40.130/2015/20. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, míg külön felhívásra az államnak 29.400 (huszonkilencezer-négyszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1.

A felperes keresetében annak a megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes jogelődjével (a továbbiakban: alperes) 2009. december 2-án kötött deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelen, valamint kérte az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződés hatályossá nyilvánítását, továbbá az elszámolás eredményeként az alperes marasztalását 367.852 forintban és 2014. november 29. napjától számított, a régi Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamataiban. Az érvénytelenséget elsődlegesen arra alapította, hogy az alperes a szerződéskötés során megsértette a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 47. § (1) bekezdésében foglaltakat, így a szerződés az írásbeliség hiányában a régi Ptk. 217. §-a alapján semmis. Arra is hivatkozott, hogy a szerződés megkötésekor az alperes nem adott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázat tartalmáról, az nem volt világos és érthető, ezért a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése folytán az erre vonatkozó szerződéses feltétel tisztességtelen, így a teljes szerződés érvénytelen a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerint. Álláspontja szerint a törlesztőrészletek forintban kifejezett összegének korlátlan emelkedése olyan konstrukciót eredményez, amely folytán a kölcsönszerződés a régi Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján nyilvánvalóan a jóerkölcsbe is ütközik, ezért semmis, valamint ugyanezen okból lehetetlen szolgáltatásra irányul. A kölcsönszerződést a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjai, valamint az f) pont alapján is kérte semmisnek nyilvánítani.

2.

Az alperes érdemi védekezése a kereset elutasítására irányult valamennyi érvénytelenségi ok és jogalap tekintetében. Az írásbeliség sérelmére alapított felperesi érvelés körében arra hivatkozott, hogy a szerződéskötés során nevében és helyette ügyleti képviselőként a ...rent Kft. járt el, akinek képviselője az együttműködési megállapodás alapján, meghatalmazottként írta alá a szerződést. A társaságra, mint pénzügyi vállalkozásra a Hpt. 47. §-ának rendelkezései nem alkalmazhatók, de egy

esetleges alakszerűségi hiba esetén is érvényessé vált a szerződés, mert az álképviselő eljárását utólagosan jóváhagyta. Az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének a Hpt. rendelkezései szerint tett eleget, mert a kölcsönszerződés IV.3. pontja megfelelő tájékoztatást tartalmaz.

3.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 96.520 forint perköltséget, míg az államnak 91.200 forintot kereseti illetéket.

3.1.

Tényként állapította meg, hogy a felperes mint adós az alperessel 2009. december 2-án személygépjármű vételárának finanszírozása érdekében Euró alapú, fix törlesztésű szerződést kötött 1.520.000 forint kölcsön folyósítása tárgyában. A szerződésben meghatározták a törlesztőrészletek számát, összegét és az induló ügyleti kamatláb mértékét. A szerződés IV.3. pontja szerint a felperes tudomásul vette az alperes tájékoztatását mind a devizaárfolyam, mind a kamat változásának kockázatairól és annak lehetséges következményeiről. E pontban az alperes felhívta a kockázatok körében az adós figyelmét arra, hogy a kölcsön futamideje alatt az árfolyamok elmozdulása a nemzetközi pénzüpiacok és a forint pénzüpiaci helyzetének változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben bekövetkezhet. Az árfolyamváltozás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészletek forintban számított összege, illetve fix törlesztésű devizaalapú kölcsön és limitált törlesztésű, devizaalapú kölcsön esetén a kölcsön futamideje. A felhívás arra is kitért, hogy az árfolyam és a kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív növekedését eredményezheti. A kölcsönszerződést az alperes nevében a ...rent Kft. cégjegyzési joggal rendelkező törvényes képviselője írta alá, mivel a ...rent Kft. és az alperes között 2008. július 28. napján a kölcsönszerződések aláírására is kiterjedő együttműködési szerződés jött létre. Rögzítette azt is, hogy a felperes a szerződés részét képező ÁSZF-et aláírta és a szerződéskötés alkalmával átvette, valamint a kölcsön folyósítására 2009. december 9-én 264,101 bázisárfolyamon került sor.

3.2.

Az ítélet jogi indokolásában az elsőfokú bíróság a szerződés fogyasztói jellegét és azt vizsgálta, hogy fogyasztási kölcsönnek minősül-e, amit a régi Ptk. valamint a Hpt. rendelkezései alapján egyértelműen megállapíthatónak talált. Mivel a Hpt. 210. § (1) bekezdése a perbeli szerződésre írásbeli alakot rendel, és azt érvényességi kellékként határozza meg, a régi Ptk. 217. § (1) bekezdését és a Hpt. felhívott rendelkezéseit figyelembe véve a felperes arra alapított érvelését érdemben vizsgálta. Rögzítette, hogy a felperes a Hpt. 6. §-a szerinti pénzügyi vállalkozás, ezért a Hpt. 47. §-ának rendelkezései nem vonatkoznak rá, mert a kiterjesztő értelmezésre nincs jogi lehetőség. Az alperes így a régi Ptk. általános szabályai, a Ptk. 219. §-a és 222. §-a alapján meghatalmazást adhatott ügyleti képviselőjének ellátására. Az alperes a 6/A/3. sorszám alatti együttműködési szerződéssel kétséget kizáróan igazolta, hogy meghatalmazást adott az azt aláíró ...rent Kft.-nek, a meghatalmazást írásba foglalták, így a kereskedő eljárása az alperest mint meghatalmazót jogosította és kötelezte. A szerződéskötés során így az írásbeliség követelménye teljesült, az a régi Ptk. és a Hpt. rendelkezéseinek megfelelt.

Az árfolyamviselés kockázatára vonatkozó alperesi tájékoztatást a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése és a Kúria 2/2014. számú polgári jogegységi határozatában kifejtettek alapján vizsgálta. A felperest személyesen is meghallgatta, aki nem adott elő olyan tény, amelyből megállapítható lett volna, hogy az írásba foglalttól eltérő tartalmú szóbeli tájékoztatást kapott. A szerződés IV.3. pontjának

szövegéből kitűnik, hogy a futamidő alatt az árfolyam elmozdulása bekövetkezhet, az reális lehetőség. A tájékoztatás rögzítette azt is, hogy a változás bármikor, előre nem megbecsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben bekövetkezhet, hatására akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészek forintban számított összege. Pusztán az a szóbeli közlés, hogy az adott időszakban a perbeli a „legjobb szerződéses konstrukció és érdemes megkötni”, nem jelentett az írásbelitől eltérő tartalmú tájékoztatást, mert ebből az árfolyam- és a törlesztőrészek változásának kizártságára alappal következtetni nem lehetett. Erre tekintettel egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy az árfolyamkockázat viselése körében adott alperesi tájékoztatás az átlagosan tájékozott, figyelmes és körültekintő fogyasztó számára kellően érthető és világos volt. Az kölcsönszerződésnek nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközését a Kúria 6/2013. számú PJE határozatának III.2.b.) pontjában foglaltak alapján, a konstrukció jellegére tekintettel nem látta megállapíthatónak.

4.

A felperes módosított fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult, kérte a szerződés semmisségének megállapítását és a Kúria 2019. június 19-i konzultációs testülete által elfogadott állásfoglalás szerinti II. számítási mód alapulvételével az érvénytelenség jogkövetkezményének levonását, a szerződés érvényessé nyilvánítását 273,96 HUF/EUR bázisárfolyam alapulvételével és az alperesnek 215.705 forintban, valamint 2014. november 29-től számított kamataiban marasztalását. Az írásbeliség követelményének hiányára alapított érvénytelenség körében azzal érvelt, hogy a felperesre akkor is vonatkozik a Hpt. 47. §-ának (1) és (2) bekezdése, ha nem minősül hitelintézetnek. E rendelkezés szerint pedig együttes aláírási jogot csak együttes aláírási jogként lehet átruházni. Az együttes cégjegyzési jogosultság nem csak a Hpt.-ből, hanem az alperes létesítő okiratából, és a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 8. §-ából, valamint a régi Ptk.-nak a meghatalmazásra vonatkozó rendelkezéseiből is következik. A Ctv. értelmében a szervezeti képviselő és a cégjegyzés módja csak azonos lehet, így az együttes szervezeti képviselő akár meghatalmazással létesített képviselő esetén is csak együttes aláírási jogot eredményezhet. Mindez a „nemo plus iuris” elvéből is következik, amelyre tekintettel a kereskedő nevében is két magánszemélynek kellett volna a kölcsönszerződést aláírnia ahhoz, hogy az írásbeliség követelményének megfelelően, melynek hiányában az a régi Ptk. 217. §-a szerint semmis. Az árfolyamkockázat viselése körében kifejtette, hogy a kölcsönszerződés IV.3. pontja ugyan tartalmaz tájékoztatást annak mibenlétéről, azonban nem állapítható meg belőle, hogy a törlesztőrészlet, illetve a kölcsön összegének változása milyen esetben és milyen arányban következhet be, és az sem, hogy mi minősül jelentős mértéknek. Ennek hiányában a tájékoztatás volt nem elégséges, nem felel meg az érthetőség követelményének, mivel a fogyasztó az alapján nem tudja az árfolyamváltozás törlesztőrészekre gyakorolt hatásait, következményeit felmérni. Az alperes ügyintézője abban volt érdekelt, hogy minél kedvezőbb színben tüntesse fel az általa közvetített hitelterméket, és így a finanszírozási feltételeket. A kereskedő képviselőjétől olyan tájékoztatást kapott, hogy „az adott időszakban a perbeli a legjobb szerződéses konstrukció és ezt érdemes megkötnie”, amiből alappal gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat nem valós, bizonyos mértékben korlátozott. Az alperest terhelte volna annak a bizonyítása, hogy a megfelelő, világos és érthető tájékoztatás megtörtént, ezt azonban nem bizonyította. E tekintetben az ügyintéző szakmaisága és annak hatása jelentőséggel bír, a szerződést aláíró **Szné K. E.** tanúvallomása szerint azonban ő tájékoztatást nem adott, míg **G. Cs.** kolléga meghallgatására tett indítványát az elsőfokú bíróság nem tartotta indokoltnak. Megfelelő tájékoztatás hiányában pedig a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdései, valamint a régi Ptk. 205. § (3) bekezdésében foglaltak hiányában a kölcsönszerződés semmis. A felperes vitatta az elsőfokú ítélet megállapításait a kölcsönszerződés jóerkölcsbe ütközése körében is. Azzal érvelt, hogy a 6/2013. PJE határozat elsőfokú ítéletben is idézett pontjában kifejtettek nem indokolják a fogyasztó végtelen kockázatvállalását, mivel az ilyen határtalan kockázat nem csak teljesíthetetlen, hanem egyben a

jóhiszeműség és tisztesség követelményét is sérti, ezáltal a konstrukció nyilvánvalóan a jóerkölcsbe is ütközik.

5.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, álláspontja szerint a felperes módosított elszámolásának jogalapja is hiányzik az érvénytelenség hiányában. A fellebbezési érveléshez kapcsolódóan megjegyezte, hogy az elsőfokú eljárás során tett felperesi nyilatkozatból megállapítható, hogy a szerződést és így az árfolyamkockázatról szóló rendelkezést nem olvasta el, ezért a régi Ptk. 4. § (4) alapján nem hivatkozhat arra, hogy nem volt tudomása az ügylet árfolyamkockázatáról. Utalt arra is, hogy a tájékoztatás és felhívás körében az Európai Unió Bírósága az időközben meghozott C-51/17. számú határozatában nem fogalmazott meg további követelményt a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatban, amit a Kúria konzultatív testülete is megerősített.

7.

A fellebbezés nem alapos.

7.1.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett része nem volt, ezért azt az ítélet tábla a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között teljes terjedelmében bírálta felül. A fellebbezés az elsőfokú eljárásban megjelölt jogalapokhoz képest csak a szerződés írásba foglalásának hiányát, az árfolyamkockázatra vonatkozó nem megfelelő tájékoztatást, valamint a szerződés nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközését jelölte meg az érvénytelenség okaként. Ebben a körben támadta az elsőfokú ítélet indokolását, így az ítélet tábla is mindössze ezt vizsgálta.

7.2.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, döntésével és annak jogi indokolásával az ítélet tábla maradéktalanul egyetért. A fellebbezésében írtakra tekintettel egészíti ki és mutat rá a következőkre.

8.

A kölcsönszerződés alakiság megsértése miatti érvénytelensége körében alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy a Hpt. 47. §-a alapján, a kettős cégjegyzési szabály folytán a szerződés csak akkor lenne érvényes, ha azt a gépjármű-kereskedő részéről is ketten írják alá. Rámutat az ítélet tábla arra, hogy a Hpt. 47. §-a a felelősségi és képviseleti szabályokat rendezi, kifejezetten a hitelintézetre vonatkozóan írja elő a pénzügyi szolgáltatási tevékenységgel kapcsolatos kötelezettség vállalás esetére a két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető együttes jogosultságát. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy ez a szabály az alperesre, mint a Hpt. 6. §-a szerinti pénzügyi vállalkozásra nem vonatkozik, és az kiterjesztően sem értelmezhető, ugyanakkor ebből a képviseleti szabályból nem következik a kölcsönszerződés érvénytelensége, az írásba foglalás hiánya az alakiság megsértése folytán.

A Hpt. a szerződés megkötésére, annak írásba foglalásán túl további megszorító előírást nem tartalmaz, ezért az írásbeliség, mint alakai követelmény teljesüléséhez elég az egyszerű okirati forma, azaz nem érvényességi kellék a szerződés közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása (BDT2001. 496.). A régi Ptk. az írásbeli alak formai és tartalmi elemeit részletesen nem határozza meg, csak azt írja elő, hogy legalább a szerződés lényeges tartalmát rögzítse az okirat. Az írásbeli alakról a Legfelsőbb Bíróság XXV. Polgári Elvi Döntése minden ügyletre iránymutatást tartalmaz. E szerint az írásbeliség követelménye szempontjából a szerződés érvényes létrejöttéhez

szükséges és egyben elegendő, ha a szerződésről készült okirat tartalmazza a felek személyének megjelölését, a szerződés lényeges tartalmi elemeit és a felek, illetve – amennyiben a felek képviselőik útján kötnek szerződést [Ptk. 219. § (1) bekezdése] – képviselőik aláírását. A perbeli kölcsönszerződés ezeket a követelményeket kielégíti, a megállapodást rögzítő okirat tartalmazza a szerződő felek megnevezését, a szerződés lényeges tartalmát és a felek aláírásait.

Az alperes okirattal igazolta, hogy 2008. július 28-én együttműködési szerződést kötött a gépjármű-kereskedő ...rent Kft.-vel, melynek törvényes képviselője a szerződés 4. pontja alapján jogosult volt az alperes helyett és nevében a szerződést megkötni és aláírni. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 219. és 222. §-ai alapján, hogy nem volt akadálya annak, hogy az alperes szervezeti képviselői mint ügyleti képviselőt hatalmazzák meg a ...rent Kft.-t az alperes és a felperes közötti kölcsönszerződés megkötésére. Az együttműködési szerződés alapján a ...rent Kft.-nek aláírási joga volt, az együttműködési megállapodást az alperes részéről két szervezeti képviselő írta alá, a ...rent Kft. arra jogosult törvényes képviselője pedig cégszerűen írta alá a felperessel kötött szerződést, így az mint ügyleti képviselő által aláírt és megkötött szerződés alakilag érvényes.

Nem alapozza meg a felperes érvelését a Ctv. 8. §-a sem, mivel a hivatkozott jogszabályi rendelkezés az adott cégre vonatkozik és a szervezeti képviselő körében kötelező, ami nem jelenti azt, hogy a szerződést az ügyleti képviselő részéről is szintén két cégjegyzési joggal rendelkező személynek kellene aláírnia. Utal az ítélet tábla a fentiekben túl arra is, hogy amennyiben a szerződést arra nem jogosult személy írta volna alá, abban az esetben is az álképviselőre vonatkozó Ptk. rendelkezések érvényesülnek, azaz az alperes utóbb, az álképviselő eljárásának jóváhagyásával elfogadhatta a megkötött szerződést.

9.

Alaptalan a fellebbezés az árfolyamkockázatról való tájékoztatás nem megfelelő, felperes számára nem világos és érthető megfogalmazása és az erre alapított érvénytelenség tekintetében is.

Az Európai Unió Bírósága a C-51/17. számú, az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételek további vizsgálatát érintő kérdésekben hozott ítéletében – amelyre tekintettel az ítélet tábla a jelen per tárgyalását is felfüggesztette – kifejtette, hogy az ilyen tartalmú szerződési feltétel tisztességtelensége a fogyasztókkal kötött szerződéseket érintő DH törvények rendelkezéseit is figyelembe véve továbbra is vizsgálható, az árfolyamkockázatra vonatkozó feltétel tehát nincs kizárva az irányelv hatálya alól. A világos és érthető megfogalmazás körében a 93/13/EGK Irányelv 4. cikkének (2) bekezdését értelmezve kifejtette, hogy a feltételnek mind alaki és nyelvtani szempontból, mind a konkrét tartalmát illetően érthetőnek kell lennie az átlagos fogyasztó számára, akinek tudnia kell értékelni a feltétel pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit. Az EUB kifejtette ugyan, hogy a nemzeti bíróságoknak a kölcsönszerződésben foglalt nyilatkozatot és a szerződés megkötését megelőzően szolgáltatott további tájékoztatást is figyelembe kell vennie, nem fogalmazott meg azonban olyan többletkövetelményt, hogy a tájékoztatás során bármilyen konkrét adatot vagy számítást közölni kell a fogyasztóval, ha a tájékoztatásból az árfolyamkockázat mibenléte és annak gazdasági következményei a fogyasztó számára ennek hiányában is világosan és egyértelműen felismerhetők.

Az elsőfokú bíróság a fentieket, a 2/2014. PJE határozatban, továbbá az EUB ítéletében fenntartott és jelentősen ki nem bővített iránymutatást is figyelembe véve helytállóan állapította meg, hogy a kölcsönszerződés IV.3. pontja az alperes figyelemfelhívó tájékoztatását és ezzel egyidejűleg az árfolyamkockázat tartalmára vonatkozó, megfelelő tájékoztatást is magába foglalja. Abból ugyanis egyértelműen következtethetett a felperes arra, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag ő viseli, a

kockázat a kölcsönszerződés teljes futamideje alatt bekövetkezhet, az jelentős mértékű lehet, a kockázat mértéke pontosan nem becsülhető. A tájékoztatás arra is kitér, hogy az árfolyam hatására jelentős mértékben megnövekedhet a tőketartozás és a törlesztőrészletek forintban számított összege, illetve az adott, fix törlesztésű kölcsön esetén a futamidő. Felhívja a figyelmet az adósságterhek kumulatív növekedésének lehetőségére is. Ennek alapján a felperes fel tudta mérni, hogy mik lehetnek az árfolyamváltozás kockázatának szerződésben vállalt pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményei. Az adott tájékoztatás alapján a felperes nem gondolhatta alappal, hogy az árfolyamkockázat nem valós, azt sem feltételezhette, hogy a kockázat őt csak korlátozott mértékben terheli erre utaló tájékoztatás, és egyéb körülmény hiányában. Az árfolyamváltozás majdan bekövetkező mértékének megbecsülésére nem kellett kiterjednie a tájékoztatásnak, abból mindössze azt kellett a fogyasztónak felismernie, hogy az felső határ nélküli lehet, ami az adott megfogalmazásból egyértelműen kitűnik.

A felperes fellebbezésében azzal is érvelt, hogy a kereskedő képviselőjétől olyan tájékoztatást kapott, hogy az adott időszakban a perbeli a „legjobb szerződéses konstrukció és ezért érdemes ezt megkötnie”. Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy még az ilyen tartalmú, teljesen általános jellegű szóbeli közlésből sem következethetett a felperes arra, hogy az árfolyamváltozás kockázata nem valós, és hogy az a szerződéses kötelezettségeire semmilyen hatással nem lehet. A felperes által hivatkozott nyilatkozat nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a felperes a kereskedőtől téves tartalmú szóbeli tájékoztatást kapott, amit egyébként a felperes az elsőfokú eljárásban nem is bizonyított.

A per adataiból megállapítható ugyanis, hogy erre a felperes mindössze személyes meghallgatása során hivatkozott, a szerződést a kereskedő ...rent Kft. nevében aláíró **Szné K. E.** tanúvallomásában azonban elmondta, hogy ő csak a szerződést írta alá, az ügylet megkötésében, a felperessel való egyeztetésben nem vett részt, azt valószínűleg **G. Cs.** ügyintéző végezte, akinek azonban a fellelhetőségére nyilatkozni nem tudott. Az elsőfokú bíróság e tárgyaláson (18. jkv. 5. oldal) felhívta a felperest arra, hogy további bizonyítási indítványát 15 napon belül mellőzés és a rendelkezésre álló adatok alapján hozandó döntés terhével terjessze elő. A 2016. szeptember 16-i tárgyalást követően azonban a felperes semmilyen indítvánnyal nem élt, **G. Cs.** meghallgatását csak a 2016. november 30-i tárgyaláson kezdeményezte akként, hogy az alperest kérte címének bejelentésére. A tanúbizonyítási indítvány szabályszerű előterjesztésére ilyen formában a Pp. 167. §-a figyelembevételével nem került sor, mivel a Pp. 167. § (6) bekezdése alapján az alperes a lakcím bejelentésére – ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt – nem volt kötelezhető. A csatolt kölcsönszerződésen egyébként **G. Cs.** neve és lakcíme mint a szerződést aláíró tanú szerepel, így a felperes nem volt elzárva attól, hogy a megfelelő címet bejelentse, vagy adott esetben azt saját maga a lakcímnnyilvántartótól beszeresse. Az elsőfokú bíróság így megalapozottan hagyta figyelmen kívül a felperes indítványát és mellőzte a tanú meghallgatását szabályosan előterjesztett indítvány hiányában.

Utal az ítélet tábla arra is, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó nem megfelelő tájékoztatás a 2/2014. PJE határozat értelmében is csak akkor eredményezheti az egyébként főszolgáltatás körébe tartozó, az árfolyamkockázat fogyasztó általi, korlátozás nélküli viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét és ezáltal a teljes szerződés részleges vagy teljes érvénytelenségét, ha annak tartalma a szerződéskötéskor nem volt világos, nem volt érthető a fogyasztó számára. Az ilyen, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés tisztességtelensége ugyanis főszabályként nem vizsgálható. Amennyiben a tájékoztatás nem volt világos vagy nem volt érthető, az eredményezheti, hogy e feltétel tisztességtelenségét a bíróság a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján érdemben vizsgálhatja. Az adott esetben a felperes azonban keresetében, de az elsőfokú eljárás alatt sem jelölte meg konkrétan azokat a szerződési feltételeket, amelyek az

árfolyamkockázat fogyasztó általi viseléséről rendelkeznek, és amelyek tisztességtelensége a kölcsönszerződés érvénytelenségét eredményezhetné. A konkrét szerződéses feltétel megjelölése nélkül, önmagában az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás hiánya, vagy nem megfelelő volta a szerződést nem teszi érvénytelenné. A felperes keresetében ilyen rendelkezést nem jelölt meg, ezért keresete a kívánt jogkövetkezmény elérésére emiatt sem volt alkalmas.

10.

Az árfolyamkockázatra vonatkozó megfelelő tájékoztatásra tekintettel a kölcsönszerződés nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközése sem megalapozott, az elsőfokú bíróság helytállóan utalt a 6/2013. PJE határozatban foglaltakra, amelyhez képest a felperes semmilyen többlettényállást nem adott elő fellebbezésében sem.

11.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és helyes indokai alapján helybenhagyta.

12.

Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, ami a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll. Ennek mértékét a másodfokú bíróság mérlegeléssel, a jogi képviselő által kifejtett tevékenységre és a fellebbezéssel érintett 367.852 forint fellebbezési értékre figyelemmel határozta meg.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán köteles a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére is a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest 2019. szeptember 12.

. Balsai Csaba Zoltán s. k.
a tanács elnöke

. Buglyó Gabriella s. k.
előadó bíró

. Kovaliczky Ágota s. k.
bíró